DUPĂ 7 ZILE DE ÎNTRECERI

NUME NOI IN ATLETISMUL SOVIETIC

Marea arenă de la Lujniki, locul unde pulsează cel mai intens viața sportivă a Moscovei, a fost martora unor confruntări excepționale. In numai un an cît a trecut de la inaugurarea excelentului complex sportiv, stadionul central a găzduit numeroase concursuri printre care Spartachiada popoarelor din U.R.S.S., a III-a ediție a Jocurilor Tineretului și, recent, întrecerile finale ale campionatelor de atletism ale U. R. S. S.

Timp de 7 zile, zecile de mii de spectatori care au populat tribunele au urmărit întrecerea acerbă a celor 1236 participanți din rîndul cărora au fost desemnați cei mai buni.

Fără exagerare, nici una din cele 36 ediții anterioare ale întrecerilor campionatului unional de atletism nu a furnizat atîtea deznodăminte neprevăzute, nu a consacrat atîtea nume noi. In nici o probă, dar realmente în nici una, numele învingătorului nu a putut fi măcar întrezărit. Amatorii de pronosticuri, cei care cred orbește în campioni și în nume consacrate, au trebuit încă din prima zi să-și revizuiască serios lista favoriților cînd săritura în înălțime s-a încheiat cu o senzațională victorie a lui *Sitkin*. Apoi, cînd s-a văzut că nici marele *Kuț* nu este infailibil (și încă pe distanța sa favorită de 10.000 m.) iar un „oarecare" *Pavel Bolotnikov* a sosit înaintea sa, toți s-au convins că acest campionat va fi într-adevăr unul al surprizelor. Decît să arătăm în ce probe s-au înregistrat campioni noi, este mai simplu, să le citățm pe acelea în care foștii campioni și-au păstrat titlul. Sînt mult mai puține. La bărbați, doar *Pipine* (1500 m.), *Kuț* (5000 m.), *Țibulenko* (sulița), *Krivonosov* (ciocan) și *Egorov* (20 km. marș) au reeditat succesul de anul trecut. In întrecerea feminină, singura *Tamara Tișkevici*, la proba de aruncarea greutății, a reușit să-și păstreze titlul.

Iurii Mihailov, campion al U.R.S.S. la 110 m. g. a obținut în acest an o performanță de 13,9 sec.

(Foto: L. DORENSKII-TASS)

CIND DOI SE CEARTA... SITKIN CIȘTIGA

Să analizăm proba de săritură în înălțime, care a deschis actuala ediție a campionatelor. Există măcar un singur spectator, care să se îndoiască că lupta pentru titlu se va da între *Stepanov* și *Kaşkarov*? Și totuși... pe podiumul învingătorilor a urcat *Vladimir Sitkin*. Cum s-a întîmplat aceasta? Incă de la 2 m., cînd lui Kaşkarov i-a trebuit o a doua încercare ca să treacă înălțimea, iar Sitkin a avut o înălțare (nu exagerăm) de 2,15 m., s-a văzut că atletul ucrainean va avea de spus un cuvînt greu în această luptă. Așa s-a și întîmplat. Kaşkarov n-a mai trecut 2,03 iar Stepanov a avut o încercare nereușită la 2,06 și astfel, la 2,09 m. cînd concursul s-a încheiat, Sitkin care trecuse toate înălțimile din prima încercare s-a văzut campion. Tînărul atlet și-a îmbunătățit de la concurs la concurs rezultatele, iar în momentul de față și-a apropiat o tehnică desăvîrșită, care îl autorizează să aspire la mai mult.

NUME NOI, CAMPIONI NOI

Campionatul a consacrat o serie de atleți și atlete necunoscuți pînă acum în arena concursurilor internaționale. Aruncătorul de greutate *Loscilov* (16,72 m), sprinterul *M. Nikolski* (47,4 sec. pe 400 m.), aruncătorul de disc *A. Baltușnikas* (54,83 m), săritorul de triplu *Oleg Riahovski* (16,29 m.), alergătoarea *Elena Parliuk* (55,3 sec. pe 400 m.), săritoarea *N. Kazmina* (6,22 m. la lungime), aruncătoarea de disc *A. Zolotuhina* (50,68 m.) și, mai ales, tînăra *Taisia Cencik*, care a trecut la săritura în înălțime 1,74 m., stabilind un nou record unional și cea mai bună performanță mondială a anului. O impresie deosebită a făcut tînărul atlet Ter Ovanesian, care a cîștigat săritura în lungime cu 7,57 m., iar la înălțime, în cadrul decatlonului el a trecut 2,00 m.!

Fără îndoială ar fi foarte multe de scris despre această a 37-a ediție a campionatelor de atletism ale U.R.S.S. Spațiul însă ne obligă să punem punct acestei scurte treceri în revistă.

Succesul Jocurilor sportive prietenești de la Moscova

O declarație a lui K. A. Andrianov, președintele Comitetului Olimpic al U. R. S. S.

La 4 septembrie la Moscova a avut loc ședința Comitetului de organizare a celei de-a III-a ediții a Jocurilor sportive internaționale prietenești. Cu acest prilej K. A. Andrianov, președintele Comitetului Olimpic al U.R.S.S., a făcut o comunicare asupra rezultatelor competiției.

„Atît prin organizare cît și prin numărul participanților — a spus K. A. Andrianov — cea de-a III-a ediție a Jocurilor sportive internaționale prietenești a însemnat un mare succes. La prima ediție a Jocurilor desfășurată la București au participat 3200 sportivi din 35 de țări, iar la ultima ediție de la Moscova 4156 sportivi din 46 de țări. O participare activă a fost aceea a majorității federațiilor sportive internaționale. La Moscova, în zilele Jocurilor, au sosit 24 de reprezentanți ai acestor federații. De asemenea pe plan sportiv Jocurile au însemnat un mare succes. In cursul întrecerilor au fost stabilite 51 de noi recorduri ale Jocurilor sportive prietenești, 46 de recorduri naționale și trei recorduri mondiale. Jocurile s-au desfășurat într-un spirit de prietenie și de întărire a legăturilor dintre sportivii celor cinci continente". (Agerpres).

Campionatul unional de pentatlon

● LA 5 SEPTEMBRIE a luat sfîrșit la Moscova campionatul unional de pentatlon modern. Titlul de campion pe anul 1957 a fost cucerit de **Boris Pahomov** din Moscova care a totalizat 5.063 puncte(!). In continuare s-au clasat **Nikolai Tatarinov** — 4.913 puncte și **Igor Novikov** — 4.820 puncte. Cei trei sportivi vor alcătui echipa Uniunii Sovietice care va participa la campionatele mondiale de pentatlon modern din acest an.

DUISBURG-WEDAU: cel mai greu examen al vîslașilor noștri

La DUISBURG-WEDAU *mai toate diminețile încep cu o căldură toridă de cîteva... minute și continuă cu o ploaie, care nu odată trece dincolo de cumpăna zilei. Intr-una din zile, spectatorii nu și-au mai căutat însă refugiu în hangarele de ambarcațiuni sau în restaurantul în care zeci de reclame te invitau la un popas în tovărășia unei sticle de „Coca-Cola". I-am întîlnit pe cei mai mulți în fața panoului pe care tocmai se afișaseră înscrierile în cea de a 47-a ediție a Campionatelor europene masculine de canotaj academic. Atunci l-am auzit — pentru prima oară — pe conducătorul delegației sovietice, KALUGHIN, spunînd:* „Este cea mai „tare" participare din istoria campionatelor europene"...

Aveam să mai aud de multe ori aceste cuvinte al căror adevăr l-au recunoscut toți cei prezenți pe pista sau în tribunele de la WEDAU, de-a lungul celor trei zile de întreceri.

Cum s-au prezentat la acest „examen" — cel mai greu din toate cîte au dat pînă acum — vîslașii noștri? Rezultatele tehnice sînt cunoscute: două echipaje cîștigătoare ale medaliilor de bronz (2 f.c. și 4 f.c.) și un loc 4 (2+1). Ceilalți reprezentanți ai noștri, Al. Ferenczi (la simplu) și echipajul de 8+1, nu s-au calificat în finală. Este drept, istoria canotajului masculin — foarte bogată — cuprinde într-una din filele ei o performanță deosebit de valoroasă a vîslașilor romîni: GAND, 1955: locul 1 în proba 4 fără cîrmaci. Niciodată însă, lotul nostru reprezentativ n-a înmănunchiat un bilanț atît de bogat ca cel realizat acum, la DUISBURG. In multe sporturi, solii țării noastre s-au întors de la mii de kilometri de granițele țării cu nenumărate medalii de aur sau argint. De la DUISBURG, vîslașii noștri au revenit doar cu 6 medalii de bronz dar valoarea acestor medalii trebuie apreciată în mod cu totul deosebit. De ani și ani de zile, de la prima ediție desfășurată în... 1893, țările occidentale și-au disputat întîietatea pînă în ultima vreme. In Franța, Italia, Elveția, Belgia etc. canotajul academic cunoaște o veche și puternică tradiție, sportivii acestor țări avînd o îndelungată experiență a marilor concursuri internaționale. Și, afirmînd că reprezentanții noștri au trecut cu succes cel mai greu examen la care au participat pînă acum, mă gîndesc la unele lucruri care oricum nu pot fi trecute cu vederea. Iată un singur exemplu: țara noastră a ocupat locul IV în „CUPA GLANDAZ", după Germania — marea revelație a acestor campionate — U.R.S.S. și Italia — o țară al cărei nume a figurat de nenumărate ori în tabela campionilor europeni de canotaj academic. Amintesc doar că italienii au cîștigat (pînă la DUISBURG) de 14 ori campionatul la 4+1, de 5 ori la simplu, de 11 ori la 2+1, de 4 ori la dublu, de 9 ori la 8+1, de 3 ori la 2 f.c. și de 8 ori la 4 f.c.

Performanța echipelor noastre apare însă și mai valoroasă răsfoind, mai departe, cartea de aur a campionatelor de canotaj academic. Iată cîteva date din „palmaresul" țărilor situate în urma noastră în clasamentul general pe națiuni, în „Cupa GLANDAZ":

locul 5: ELVEȚIA — de 7 ori campioană la 4+1, de 10 ori la simplu, de 7 ori la 2+1, de 11 ori la dublu, de 4 ori la 8+1, de 5 ori la 2 f.c., de 5 ori la 4 f.c.

locul 14: BELGIA — de 9 ori campioană la 4+1, de 5 ori la simplu, de 10 ori la 2+1, de 7 ori la dublu, de 12 ori la 8+1, o dată la 2 f.c. și o dată la 4 f.c.

Sînt numai două exemple care pot fi continuate cu majoritatea țărilor pe care le-am întrecut în clasamentul general.

Valoroasele performanțe ale echipajelor calificate în finala campionatelor europene de la DUISBURG nu ne fac însă să uităm neașteptat de slaba comportare a „opt-ului" nostru a cărui valoare reală este categoric superioară celei arătate la WEDAU.

DAN GIRLEȘTEANU

ALO! AICI BELGRAD...

TIRNANICI ne vorbește despre pregătirile fotbaliștilor iugoslavi

- De la corespondentul nostru -

Belgrad, sfîrșitul lui august...

Cu toate că zilele fierbinți ale verii au devenit tot mai rare, mai există unii oameni, cei din Federația de Fotbal, pentru care „valul de căldură" n-a trecut. Trebuie să mărturisim că situația lor nu este de invidiat. Ei au sarcina de a alcătui reprezentativa de fotbal a Iugoslaviei în vederea meciului cu Austria și a jocurilor de calificare din cadrul campionatului mondial, cu Romînia și cu Grecia.

Meciurile grele care îi așteaptă pe fotbaliștii iugoslavi la București și Belgrad dau naștere la numeroase discuții în contradictoriu. Prima verificare a reprezentativei iugoslave va avea loc la 15 septembrie, cînd aceasta va întîlni „naționala" Austriei. După două săptămîni va avea loc primul meci cu echipa Romîniei, la București. De aceea, cred că pe cititorii romîni îi interesează în mod deosebit noutățile din fotbalul iugoslav.

2—0: scor „fatal" pentru echipa Iugoslaviei

Anul 1950... La Rio de Janeiro se desfășurau campionatele mondiale de fotbal. In fața a 200.000 de spectatori aflați în tribunele stadionului „Maracana", jucătorii iugoslavi au pierdut una dintre cele mai mari ocazii de a se clasa printre primele 4 echipe din lume. Jucînd în compania Braziliei, — și dominînd — ei au fost întrecuți cu scorul de 2—0.

Anul 1952... La Helsinki, în cadrul Jocurilor Olimpice, reprezentativa iugoslaviei s-a calificat în finală, unde a întîlnit reprezentativa Ungariei și a cedat cu scorul de... 2—0.

Și în sfîrșit anul 1954... In sferturile de finală ale campionatului mondial desfășurat în Elveția, fotbaliștii iugoslavi au întîlnit echipa R. F. Germane. Cu toate că au dominat copios, ei au părăsit terenul învinși cu același fatidic... 2—0.

Una și aceeași formație, practicînd un fotbal de înaltă clasă, plăcut la vedere, n-a putut să termine învingătoare în nici una din cele trei încercări. Și ceea ce trebuia să se întîmple, s-a întîmplat. Mulți dintre jucătorii titulari au trebuit să cedeze locul altor colegi mai tineri, dar îndeajuns de talentați. Spectatorii bucureșteni vor putea vedea tot o echipă de valoare ridicată, care calcă pe urmele vechii reprezentative.

Din echipa olimpică mai joacă: portarul *Beara*, fundașul *Tricovici*, atacanții *Ogneanov* și *Zebet*.

Tirnanici: „este foarte greu de efectuat schimbări!"

Selecționerul unic al reprezentativei Iugoslaviei, Aleksandr Tirnanici, este un om care nu-și pierde niciodată cumpătul și întrebările indiscrete ale ziariștilor nu-l supără. Așa a fost și de data aceasta, cînd l-am rugat să-mi vorbească în mod special pentru cititorii ziarului „Sportul popular". Iată ce mi-a declarat:

„In ultimele două întîlniri, echipa pe care am selecționat-o a învins Italia la Zagreb cu 6—1 și a pierdut cu 1—0 în fața Cehoslovaciei la Bratislava. Astăzi, sarcina de a selecționa jucători pentru viitoarele întîlniri internaționale este mult mai dificilă decît la începutul sezonului sportiv din acest an. Beara încă nu s-a restabilit definitiv de pe urma accidentului suferit mai de mult, iar Milutinovici și Vukelici (ultimul, un jucător cu mari perspective) sînt militari în termen. Cea mai grea problemă este alcătuirea liniei de fundași și înaintarea".

De altfel, întîlnirea cu Austria de la 15 septembrie, va constitui o ultimă verificare înaintea jocului de la București. Intrebîndu-l ce crede despre meciul cu echipa Romîniei, Tirnanici mi-a spus: *„Anul trecut, romînii ne-au dat o lecție usturătoare la Belgrad, cînd învingîndu-ne cu 1—0 au dovedit că au făcut progrese simțitoare. Personal, regret că nu avem ocazia să ne întîlnim cît mai des cu fotbaliștii romîni. In calitate de reprezentant al echipei iugoslave dinaintea celui de al doilea război mondial, pot spune că fotbaliștii romîni au fost totdeauna cel mai dificil adversar pentru noi. In ceea ce privește jocul de la București, m-aș mulțumi cu... un punct".*

DZAVID HUSICI
redactor la ziarul „Sport" din Belgrad

Modificări în loturile A și B de fotbal ale Iugoslaviei

BELGRAD 6. (Prin telefon). — Căpitanul federal Alexandr Tirnanici a făcut unele remanieri în lotul reprezentativei A a Iugoslaviei: au fost introduși fundașul Belin și înaintașii Bobek, Kostici și Muici. Zebeț a trecut din atac în apărare ca stoper, iar Ogneanov și Spaici au trecut în lotul B. In principiu, Tirnanici a alcătuit și echipa națională, care arată astfel:

BEARA — BELIN, TRNKOVICI — BOȘKOV, ZEBEȚ, KRSTICI II — RAJKOV, MILUTINOVICI, VUKELICI, BOBEK (MUICI), PASICI.

Rezerve: Stoianovici (portar), Radovici (fundaș), Mitici (half), Kostici (înaintaș).

După cursa în care s-au comportat excelent, terminînd pe locul 3 la nouă zecimi de învingători, reprezentanții noștri Ștefan Pongrat și Radu Nicolae acostează la ponton

(Foto: D. GIRLEȘTEANU)